ATLETISM

Anul atletic 1932

Săriturile

Performanțele înregistrate în grupa săriturilor pe anul 1932, în ansamblu ne pot mulțumi. Observând cu atențiune rezultatele obținute în cele patru probe care alcătuesc grupa săriturilor, constatăm un progres sensibil față de anul trecut la lungime, prăjină și într'o oarecare măsură la înălțime; un regres calitativ la triplu salt.

Consultând lista celor mai bune rezultate la lungime observăm cu o deosebită satisfacție că din cei 13 atleți ce figurează pe tabel 9 din ei sunt juniori, fapt care nu poate decât să ne bucure și să ne dea speranțe ca cel puțin pe viitor această probă nu va mai fi tratată cu atâta indiferență. Din numerosul lot merită o deosebită atențiune tinerii:

Franz, Lupan, Bejan și Schady, elemente capabile cu un antrenament metodic să amenințe serios recordul lui Stürzbach.

La acest grup se poate adăuga și tinerii juniori din Brașov: Schmidt, Herold, Kreisel și dacă vom observa cu atenție vom vedea că în majoritatea cazurilor săritorii în lungime s'au grupat până în prezent în două centre: Timișoara și Brașov, orașe care domină net restul regiunilor.

La săritura în înălțime progresul nu a apărut atât de net ca la lungime. Dealtfel este o probă mai pretențioasă și care cere o muncă mai îndelungată.

Csegezi a avut în acest an momente când a fost în mare formă, capabil să atingă chiar 1 m. 80, ceiace pentru atletismul românesc ar fi fost lucru extraordinar.

Schöpp în sezonul care a trecut nu s'a ocupat prea mult de această probă. Pentru acest motiv îl vedem figurând al treilea. Un progres vizibil a marcat în schimb Panayoth a cărui ușurință și stil a impresionat. Din nefericire, atletul din Tg. Mureș, nu este tipul atletului perseverent, poate și din cauza faptului că Târgu-Mureș nu a avut arenă.

In urma acestor trei, găsim un mănunchi de tineri al căror progres față de anul trecut apare vizibil. Aceștia sunt: Csaklany, Breckner, Bako, Rebeles și Herold. Primul cu un stil curios, a reușit totuși până la 1 m 70; Breckner și Bako au cele mai bune șanse ca în acest an să treacă cu succes peste 1 m. 70. Studenții dela I. S. E. F. posedă un stil convenabil și o mare supletă articulară. Avem toată încrederea că lucrând serios vor ajunge la frumoase performanțe.

Tânărul Rebeles dela Oradia, nu prea a dat o mare importanță săriturii în înălțime, deși constituie una din specialitățile sale.

Orădeanul lucrat serios poate trece 1 m. 70 având imense posibilități atletice.

In progres față de anii trecuți au apărut și: Herold, Chivulescu și Poenaru. Cât despre Zaharia, este un nou apărut pe tărâmul atletismului.

Iată și tabelele celor două probe:

SARITURA IN LUNGIME

Franz, H. T. V., 6 m. 50.
Lupan, C. A. T., 6 m. 48.
Onciul, Soc. Patinaj Cern., 6 metri 45.
Rieze, C. A. T., 6 m. 40.
Bejan, Crișana, 6 m. 32.
Schady, Chinezul, 6 m. 30.
Vogel, Juventus, 6 metri 29.
Csegezi, Olimpia Br., 6 metri 28.
Schmidt, Olimpia Br., 6 metri 27.
Herold, Astra Br., 6 metri 23.
Schlaudt, Olimpia Br., 6 metri 23.
Kreisel, Olimpia Br., 6 metri 20.

SARITURA IN INALȚIME

Csegezi, Olimpia Br., 1 metru 79.
Panayoth, C. Sp. Tg. M., 1 m. 75.
Schopp, H. T. V., 1 metru 70.5.
Csaklany, Jiul, 1 metru 69.5.
Breckner, S. U. E. F., 1 m. 68.5.
Bako, S. U. E. F., 1 metru 68.5.
Rebeles, Crișana Or. M., 1 metru 65.
Herold, Astra Br., 1 metru 65.
Schlaudt, Olimpia Br., 1 m. 65.
Chivulescu, Politechnica Timiș., 1 metru 65.
Zaharia, H. T. V., 1 metru 65.
Poenaru, St. Român, 1 metru 64.5.

In total 21 de atleți au trecut peste 6 m. la lungime și 17 au trecut peste 1 m. 60 la săritura în înălțime.

Atletismul internațional

Evenimentul atletic internațional al anului 1932 l-a constituit fără îndoială Olympiada dela Los-Angeles. Pregătirile țărilor participante, selecționarea atleților, voiajul și însfârșit modul cum s'au desfășurat cele două săptămâni olympice, au fost îndeajuns comentate pentru a mai fi necesară o revenire.

Anul olympic, după cum era și natural, a constituit pentru atletism un adevărat «event». Rămânând sportul de bază al acestor manifestațiuni, atletismul a preocupat în cel mai înalt grad posibil țările care aveau să-și dispute în îndepărtata Californie, titlul mondial.

Consecința pregătirilor și apoi a luptelor aprige și emoționante, care au avut loc pe arena stadionului olympic, a fost că în cursul anului 1932 s'au bătut nu mai puțin de 17 recorduri mondiale ceea ce reprezintă cea mai formidabilă cascadă de recorduri înregistrată vreodată în cursul unui singur an.

Dăm mai jos tabelul recordurilor mondiale ameliorate în cursul anului 1932:

100 m.: E. Tolan (St. U.) 10 s. 3/10.
400 m.: W. Carr (St. U.) 46 s. 1/5.
800 m.: T. Hampson (Anglia) 1 m. 49 s. 4/5.
¾ milla: J. Lavelock (Austria) 3 m. 2 s. 1/5.
3000 metri: Kusocinsky (Polonia) 8 m. 18 s. 4/5.
5000 metri: Lehtinen (Finlanda) 14 m. 17 s.
4 mille: J. Kusocinsky (Polonia) 19 m. 2 s. 3/5.
30 km.: J. Ribas (Argentina) 1 oră 40 m. 57 s. 3/5.
110 m. garduri: G. Saling (St. U.) 14 s. 4/10.
400 m. garduri: G. Hardin (St. U.) 52 s.
4x100 metri: (St. Unite: Toppino — Kiesel — Dyear — Wykoff) 40 sec.
4x100 metri: St. Unite (Fuqua — Ablowitch — Warner — Carr) 3 m. 8 s. 1/5.
4x800 metri: Imperiul Britanic (Powel — Edvards — Wilson — Hampson) 7 m. 40 s. 1/5.
Prăjina: Graber (St. Unite) 4 m. 37 cm.
Triplu salt: C. Wambu (Japonia) 15 m. 72 cm.
Greutate: Z. Heljaz (Polonia) 16 m. 05.
Suliță: M. Jarvinen (Finlanda) 74 m. 02.
Decathlon: J. Bausch (St. Unite) 8462 p. 235.

Superioritatea americanilor s'a manifestat și în acest an în mod cât se poate de evident. Performanțele reprezentanților noului continent cu ocazia celei de a X-a olympiadă au venit să confirme încă odată incontestabilul avânt pe care l-a luat atletismul în Statele Unite.

ATLETISMUL FEMENIN

Atletismul femenin nu s'a lăsat nici el mai prejos. In anul 1932 nu mai puțin de douăsprezece recorduri mondiale au fost ameliorate.

Jocurile dela Los-Angeles, cari au avut în programul lor și probe femenine au făcut să se remarce alături de Statele Unite, țări ca Polonia, Germania și Olanda, care au amenințat destul de serios pe reprezentantele Americei.

Iată și lista recordurilor mondiale ameliorate în cursul anului 1932:

80 metri: Walasiewicz (Pol.) 9 s. 9/10.
100 metri: Walasiewicz (Pol.) 11 s. 9/10.
200 metri: Walasiewicz (Pol.) 24 s. 1/10.
80 m. garduri: Didirikson (U.S.A.) 11 s. 4/5.
Inălțime cu elan: Didirikson (U. S. A.) 1 m. 65.
Inălțime fără elan: Testoni (Italia) 1 m. 29.
Greutate: Heublein (Germ.) 13 m. 70 s.
Suliță: Braumuller (Germ.) 44 m. 64 s.
Disc: Weisowna (Pol.) 42 m. 43.
4x100 m.: Statele Unite 46 s. 6/10.
4x200 m.: Germania 1 m. 45 s. 8.
4x800 m.: W. A. C. (Austria) 7 m. 47 s. 2/5.

Impresii dela olympiadă

de G. W. CAMBELL-WOOD

MARATHONUL

Nu am asistat decât la plecarea și sosirea «Marathonului», nevrând cu nici un preț să lipsesc de pe stadion în momentul când urmau să se alerge finalele de ștafete.

Pentru acest motiv impresiile mele nu pot fi decât de ordin general.

Marathonul este dintre toate probele olympice, cea mai tradițională. Este cea care prin nota de elenism eroic pe care o dă jocurilor, înflăcărează imaginația publicului profan și-l face să se îndrepte în masse compacte pe parcurs ca și în stadion.

Totuși, în această a doua Duminică și ultimă zi a jocurilor, stadionul nu era atât de plin cum speram. De altfel nu l-am văzut plin decât la inaugurarea jocurilor.

Nimic nu dovedește mai bine că jocurile olympice sunt mai mult un spectacol pentru cei mai mulți din cei care vin, decât o sursă de emoțiuni sportive.

S'a spus că dacă Nurmi ar fi alergat, ar fi câștigat ușor Marathonul. Este sigur că Nurmi care de doi, trei ani se obișnuise cu alergările de mare fond nu s'ar fi prezentat fără a fi serios pregătit pentru o probă și slavă Domnului Marathonul este una dintre cele mai grele.

Dar este în acelaș timp și-o probă unde pronosticurile sunt foarte greu de stabilit din cauza numeroaselor deficiențe de ordin fizic și fiziologic pe cari le pot suferi alergătorii în timpul interminabilului calvar.

Temperatura poate decide victoria unuia, sau înfrângerea altuia și indispoziița stomacală poate primejdui pe omul care nu a studiat cu grijă chestiunea hranei.

Alura exactă care trebue dusă pentru a evita acea sfârșeală, consecință a unui «train» prea repede, este greu de stabilit și mai greu este de-a ști momentul precis când trebue să dai efortul. S'au văzut oameni care au căzut ca Dorando în 1908 la Londra și alții ca Ferris la Los-Angeles care au sfârșit prea puțini epuizați.

Pentru toate aceste fapte, alături de calitatea oamenilor, șansa are în această probă o mare parte în clasamentul final.

Nurmi absent, Zabala a fost acela care trebuia să întrunească toate sufragiile. Este ușor, a se scrie după victorie, dar în ceeace mă privește, eu l-am făcut favoritul meu pentrucă urmărisem performanțele remarcabile ale argentinianului, performanțe pe care nici unul din adversarii săi nu le reușise.

El a terminat epuizat și dacă mai era un kilometru ar fi fost învins de veteranul englez Ferris (al 5-lea în 1924, al 8-lea în 1928).

Normal, un Marathonist trebue să aibe 30 ani; argentinianul Zabala are douăzeci!

Cu tot lotul restrâns de partanți, 33 însîcriși, 26 plecați și 20 sosiți, media performanțelor a fost foarte ridicată. Primii patru sosiți: Zabala, Ferris, Taivonen, Wright, au fost așa de aproape unii de alții, încât Wright apăru pe pistă în momentul când Zabala termina, ceea ce este fără precedent. Toți patru au reușit o performanță admirabilă. De notat printre cei patru, prezența a doi englezi. Aceasta cred că se datorește faptului că s'a alergat cursa pe un timp închis și putem spune rece-excepție la Los-Angeles. A fost dealtfel singura zi fără soare, din cele două săptămâni.

Abandonarea lui Vartinen, loc țiitorul de ultimă oră al lui Nurmi, nu trebue să surprindă. El nu a fost deloc pregătit pentru o asemenea probă și apoi acest glorios alergător, avea în picioarele lui douăzeci de kilometri parcurși în cursul săptămânii într'o oră și câteva secunde!

Al cincilea sosit a fost micul japonez Tsuda. El a terminat cu mare greutate și la patru metri de linia albă a sosirei, era pe punctul de-a se prăbuși.

In acel moment, cel mai dramatic din toată această săptămână, adevărata zguduitură de spaimă, trecu prin masa de 85.000 de spectatori.

Tsuda reuși să evite căderea și trecu linia de sosire clătinându-se.

Am vorbit despre performanța învingătorului. Cine este acest Zabala? Este pur și simplu un recordman al lumii la mare fond.

Este un an decând pe pista dela Hutteldorp la Viena, Zabala câștigă o probă de 30 km. în 1 oră 42'30"4.

A trecut neobservată aproape isprava tânărului alergător pentru motivul că recordurile în cursele de mare fond nu prezintă interesul performanțelor săvârșite pe distanțe obișnuite.

Acești 30 km. trecuți cu aproape 17 km. 600 m. pe oră, constituiau o ispravă puțin obișnuită, dar trei săptămâni mai târziu la Budapesta, argentinianul trebuia să alerge și mai bine.

Intr'o probă pe pistă, disputată pe distanța Marathonului olympic, Zabala trecu la 30 km. în 1 oră 42 m. 37 s. deci numai cu șase secunde sub record, având de parcurs încă 12 km!

In două ore, el parcurse distanța enormă de 34 km. 800 m.

Plecat prea iute, încetini de la al 35-lea km., ceea ce l-a împiedecat să câștige în 3 ore 33 m. 10 s.

Distanța acoperită în două ore, nu a fost omologată. Motivele nu le cunosc, dar performanța aceasta întrece de departe tot ce s'a făcut până acum.

Plecând pentru o cursă de două ore, învingătorul olimpic cred că ar fi capabil să atingă 35 km. distanță formidabilă pe care singur Nurmi ar putea s'o întreacă.

Zabala nu este deci un outsider așa cum mulți au vrut să creadă, ci din contra un atlet de o reală valoare. Dacă el își va menaja eforturile ne va oferi ocazii de-a ne uimi.

Victoria tânărului lor campion a fost primită la Buenos-Aires cu un entuziasm indescriptibil. Manifestații pe străzi, iar la sosirea echipei olympice a fost un adevărat delir, asemănător cu cel ocazionat de victoria echipei Uruguayului la football.

Atletismul argentinian s'a afirmat la Los-Angeles și victoria lui Zabala nu va face decât să stimuleze eforturile pentru atletism în republica sud americană.

Ultima oră

CORTINA D'AMPEZO 1 Ianuarie. — Telefon Club Român a întâlnit de anul nou reprezentativa de Nord a Italiei.

După un match frumos, Românii au reușit joc egal. Rezultatul final a fost 1—1.

AVIAȚIE

Evoluția recordului mondial de distanță în circuit închis

Dela 220 metri la 10.601 km.

In domeniul sborurilor, cel mai vechi record mondial este cel al distanței. Evoluția lui a necesitat multe, foarte multe eforturi, iar în ultimii ani sacrificiile umane au depășit chiar și cele mai pesimiste așteptări. Tendința de a se lega, într'un timp cât mai scurt posibil, lumea nouă cu cea veche, a dat ghies tuturor țărilor cu desvoltată industrie mecanică, să se pregătească intens pentru marea încercare a trecerei oceanului.

Odată ce Lindbergh a realizat marele tur de forță, chestiunea legăturilor aeriene dintre Europa și America, nu a mai pasionat atât, mai ales că exemplul temerarului american a fost imitat curând și chiar în repetate rânduri. Traversările oceanului au devenit curente și aproape nimeni nu se mai extaziază când aude de succesul unei noi expediții. Un sbor de3—400 km. nu mai interesează astăzi, întrucât atât în circuit închis, cât și în linie dreaptă s'a ajuns la acoperirea unor distanțe cu mult superioare.

220 METRI

In această spcialitate debutează ca recordman, un american din Sud, un om căruia aviația mondială îi datorează mult. Santos Dumont, acela care a făcut numeroase încercări și sacrificii pentru ca lumea să câștige încredere în pasărea mecanică, figurează pe primul plan în evoluția recordului mondial de distanță. El a stabilit prima performanță la o epocă în care aviația bâjbăia încă, iar numărul sburătorilor se putea socoti pe degete.

Brazilianul, în ciuda sfaturilor ce i s'au dat atunci, de a nu încerca un eșec ce ar putea foarte bine coincide cu un accident mortal, el se urcă în avion, în ziua de 12 Noembrie 1906 și reuși să acopere o distanță de 220 metri, performanță ce stă în fruntea recordurilor mondiale. Inceputul era făcut.

Isprava lui Dumont a ațâțat ambiția europenilor și, în anul următor, la 26 Octombrie, Henri Farman, unul dintre primii sburători ai Franței, actualmente mare industriaș de specialitate, a reușit să împătrească aproape, primul record, sburând 770 metri.

PESTE 1000 METRI

Tot lui Henri Farman i-a revenit meritul de a fi atins 1000 metri. Performanța a fost făcută în ziua de 13 Ianuarie a anului 1908 și ea a avut darul să încurajeze pe sburători. Farman și-a reînoit încercarea în ziua de 21 Martie și a reușit să se mențină în aer, pe o distanță de 2004 metri. Anul 1908 a mai adus încă șase îmbunătățiri, începând cu cea făcută de Delagrange la 11 Aprilie cu 3925 metri. Acelaș Delagrange și-a mai înscris de două ori numele pe tablou cu respectiv 12 km. 750 și 24 km. 125, ultima reușită la 16 Septembrie.

WILBUR WRIGHT

Cinci zile după ultima performanță a lui Delagrange, americanul Wilbur Wright, considerat mult timp, drept inventator al avionului, reuși un sbor de 66 km. 600, sbor care consolida serios situația aviației mondiale. Entuziasmat de reușita primei încercări, Wright porni din nou în ziua de 18 Decembrie și numai 200 metri l'a despărțit de atingerea sutei de kilometri. Această distanță îl obseda și de aceia, peste 13 zile el era din nou la comanda avionului său și, ultima zi a anului 1908 corespunde acoperirei unei distanțe de 124 km. 700.

RECORDUL REVINE IN EUROPA

Wilbur Wright nu a rămas mult timp recordman mondial. In Franța se făceau mari pregătiri pentru înfăptuirea unei pasări mecanice, capabilă să repună pe sburătorii francezi, în posesia titlului mondial. Eforturile au fost încununate de succes și la 25 August 1909, Paulhau sburând 134 km. își înscrie numele pe tabloul mondial. Recordul lui însă nu rezistă decât 24 ore, întrucât a doua zi, fracezul Latham reușește să amelioreze recordul cu 20 km. 600. Reintrarea în arenă a lui Henri Farman contribue la două noui îmbunătățiri, efectuate tot în cursul anului 1909. Recordul lui Latham a avut soarta celui al lui Paulhan, întrucât la 27 August Farman atinge 190 klm. In fine, la 4 Noembrie, acelaș Farman sboară 234 km. 212, lăsând o formidabilă impresie, prin ușurința cu care a parcurs distanța. Farman a deținut titlul aproape doi ani și l'a trecut unui belgian. Olieslaegers a acoperit în ziua de 10 Iulie 1911, o distanță de 397 km. 750. Tabuteau este cel care readuce titlul în Franța, sburând în ziua de 20 Octombrie 465 km. 720. Legagneux, recordman mondial de înălțime, debutează ca atacant al recordului de distanță și în ziua de 21 Decembrie cucerește titlul cu o performanță de 515 km. 900. Tabuteau însă, nu-l lasă să domnească decât 9 zile, deoarece la 30 Decembrie redevine recordman mondial, grație unei performanțe de 584 km. 745. Mai bine de șase luni se scurg, fără ca Tabuteau să fie doborât după tron dar, la 16 Iulie 1912, belgianul Olieslaegers își revendică drepturile de fost deținător al titlului și printr'un sbor de 625 km. recâștigă trofeul. Francezul Fourny nu lasă pe Olieslaegers să domnească prea mult și la 1 Septembrie devine recordman mondial datorită acoperirei unei distanțe de 722 km. 935.

PESTE 1000 KLM.

In cursul anului 1912, recordul mai câștigă aproape 18 km., francezul Gobe sburând la 24 Decembrie 740 km. 299.

Până la 11 Septembrie 1913, niciun eveniment important nu a intervenit în evoluția recordului mondial de distanță în circuit închis. Aceasta dată corespunede reintrărei lui Fourny, căruia i-a revenit cinstea să depășească 1000 km. Francezul a sburat 1010 km. 900, dar a cedat curând titlul, compatriotului său Seguin care, la 13 Octombrie aduse recordului o ameliorare de 9 km. 700.

ȘAPTE ANI DE STAGNARE

Recordul lui Seguin a stat în picioare aproape șapte ani. Războiul mondial a făcut imposibile încercările de sbor pe distanță, astfel că Seguin se poate mândri că este singurul om care a reușit să domine, timp de 7 ani în această specialitate. Legagneux, compatriotul său, a domnit cam tot atât în domeniul altitudinei.

TENNIS

Constatări pesimiste

La ultima reuniune a Federației engleze, bine cunoscutul critic englez Wallis Mbers și-a revărsat critica, prin observațiuni extrem de pesimiste.

«In zece ani a spus el, am fost bătuți de nouă ori în cupa Davis de națiuni europene și anume:

de patru ori de Franța, două ori de Anglia, odată de Italia, odată de Danemarca, odată de Spania.

In cupa Wightman, am fost incapabili de-a lua un set echipei americane.

La Wimbledon pentru a doua oară în trei ani noi n'am avut nici o femee în finala de simplu doamne sau chiar în dublu.

O poloneză a câștigat campionatul Scoției; o nemțoaică campionatul Midlandsului; o irlandeză a câștigat campionatul junior. Tournoiul dela Cambridge a revenit unui american iar cel al Oxfordului unui chinez!

Sărmană Anglie! !... Sărman Wallis Myers! Din nenorocire lucrurile așa s'au petrecut!

Dela Federația Societăților Române de Tennis

Adunarea generală anuală ordinară

PROCES-VERBAL AL ȘEDINȚEI

Ședința de deschidere la sediul Uniunii Federațiilor de Sport din România, în București, 10 Str. Biserica Enei, sub președenția d-lui vice-președinte căpitan Eugen Mețianu, d. președinte general Iosif Iacobici fiind scuzat.

Verificându-se mandatele se constată că sunt prezenți următorii membrii fondatori: Grigore Caracostea, Boian Grueff Ionel Nicolaescu, Ion Rosetti-Bălănescu, Alfred San-Galli și Ștefan Ștefănescu, și reprezentate următoarele Societăți: Dorherthy-T.C., Marina, Tennis-Club-Brăila, Tennis-Club Galați, Tennis-Club Român, Tennis-Club Târgoviște, România, Soc. Sp. Studenților Cluj, Soc. Politechnica Timișoara, Soc. Patinaj Arad, As. Sportivă Oradea, Club Atletic Oradea, Intelegerea, Stăruința și Tinerimea, în total 6 membrii fondatori și 16 societăți cu 32 voturi.

D. președinte constatând că toate dispozițiunile statutare pentru întrunirea Adunării Generale au fost îndeplinite, declară ședința deschisă.

D. Grigore Caracostea, secretar general, luând cuvântul, citește rapodtul asupra activității Federației și a Comitetului FSRT pe 1932.

*

1) Discuția asupra acestui Raport fiind deschisă, adunarea îl aprobă, în unanimitate.

2) D. casier Ștefan Sfetescu citește bilanțul gestiunii financiare pe 1932, bilanț verificat de cenzori. — Acest bilanț se închee în felul următor: la încasări, 254.063 lei și la cheltueli 241.859 lei, adică cu un beneficiu de 12.204 lei care se reportă pe 1933.

Adunarea hotărește înființarea unui Registru de Procese-Verbale a domnilor cenzori, în care bilanțul să fie trecut anual împreună cu procesele-verbale ale censorilor.

D. casier Sfetescu este descărcat de gestiunea sa, și conturile se aprobă.

3) Se ia în discuțiune și se aprobă suprimarea Regiunii Galați și detașarea ei la Regiunea București. — D. Polydor Lykiardopoulo s'a obținut dela acest vot.

4) D. Sfetescu propune înființarea unei Regiuni la Brăila pentru Regiunele litoralului și a județelor Dunării de Jos. — Chestiunea va fi pusă la ordinea de zi a viitoarei adunări genedale.

5) Se hotărește înființarea unei regiuni la Brașov care va cuprinde următoarele județe: Brașov, Făgăraș, Sibiu, Trei Scaune, Ciuc, Odorhei.

6) D. Polydor Lykiardopol, expune doleanțele Clubului Marina, arată că Federația trebue să intervie pe lângă organele de Stat, ori de câte ori Societățile afiliate sunt amenințate să fie evacuate de pe terenurile ce sunt date în folosință de către comună și județ.

D. Grigore Caracostea comunică demersurile care s'au făcut în acest sens pentru societățile din Satu Mare și pentru Clubul Marina din Constanța.

Adunarea votează o moțiune prin care comitetul este rugat să urmărească de apdoape această chestiune pentru salvgardarea intereselor cluburilor.

7) Adunarea, însușindu-și propunerea d-lui Polydor Lykiardopoulo, hotărește că insignele alese de societățile afiliate să nu poată fi purtate de cât de membrii societăților afiliate, — rămânând ca buna orânduială, în aceasta privință, să fie făcută de fie-care club, în parte.

8) Se discută propunerea d-lui dr. Nicolae Szabo pentru crearea unei categorii de cluburi mici care să fie impuse cu o cotizație minimă. Adunarea hotărește să se înființeze, cu începere dela 1 Ianuarie 1933, o cttegorie a III-a pentru cluburile care numără până la 10 membri și au numai un singur teren. Aceste cluburi vor plăti o cotizație anuală de 500 lei.

Se procedează la alegerea președintelui, vice-președinților, a președinților regiunelor, a membrilor din comitet și a cenzorilor.

Sunt proclamați aleși:

Președinte pe trei ani, prin aclamație: general Iosif Jacobici.

Vice-Președinți: căpitan Eugen Mețianu și Grigore Caracostea (3 ani).

Membrii în comitet pe trei ani: Alexandru Anastasiu, Polydor Lykiardopoulo, Mircea Iconomu și Eugen Madgearu.

Supleanți pe un an: Boian Grueff și Gheorghe Caranfil.

Președinți de Regiuni, — (3 ani).

Cluj: dr. Liviu Pop.

Oradea: Mihail Poenaru Bordea.

Arad: Joachim Dabici.

Cernăuți: Albert de Anhauch.

Brașov: Radu Olteanu.

Cenzori (1 an). Barbu Iconomu, Emil Nădejde și Colonel. Radu.

Cenzori supleanți (1 an). Iliescu-Brânceni, Gică Poulieff și Gheorghe Polizu-Micșunești.

Ne-mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică la orele 8 seara.

Vice-președinți

(ss) Căpitan Eugen Mețianu

Grigore Caracostea.

Din cauza sărbătoarei Bobotezei, numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare JOI 5 IANUARIE, la orele obicinuite.